

संत चोखामेळा अभंगगाथा

संत चोखामेळा अभंगगाथा

सप्तर्षी प्रकाशन, मंगळवेढा

संत चोखामेळा अभंगगाथा

SANT CHOKHAMELA ABHANGGATHA

प्रकाशक

सप्तर्षी प्रकाशन

गट न.८४/२, दामाजी कॉलेजच्या पाठीमागे, मंगळवेढा

जि.सोलापूर-४१३३०५

प्रथमावृत्ती: १७ जुलै २०१४

मुखपृष्ठ:

सप्तर्षी डी.टी.पी.

मुद्रक:

किशोर तु.घुले

सप्तर्षी डी.टी.पी.

मंगळवेढा

मूल्य: मोफत

। १।

देही देखिली पंढरी । विठू अविनाश विठेवरी ॥ १ ॥

रूक्मिणी अंगना । आत्मा पुंडलीक जाणा ॥ २ ॥

आकार तितका नासे । निराकार विठ्ठल दिसे ॥ ३ ॥

ऐसे गुज ठायींचें ठायीं । चोखा ह्मणे लागा पायीं ॥ ४ ॥

१२।

टाळी वाजवावी गुढी उभारावी । वाट हे चालावी पंढरीची ॥१॥

पंढरीचा हाट कऊलांची पेठ । मिळाले चतुष्ट वारकरी ॥२॥

पताकांचे भार मिळाले अपार । होतो जयजयकार भीमातिरी ॥३॥

हरिनाम गर्जता भय नाही चित्ता । ऐसे बोलो गीता भागवत ॥४॥

खटनट यावे शुद्ध होऊनी जावे । दवंडी पिटी भावे चोखामेळा ॥५॥

।३।

कोणें देखियेलें जगा । पांडुरंगा मी नेणें ॥ १ ॥

मौन्य पारुशली वाणी । शब्द खाणी विसरली ॥ २ ॥

एका आर्धी कैचें दोन । मजपासुन मी नेणें ॥ ३ ॥

मुळींच चोखा मूळ नाही । केंची विड्डल राही ॥ ४ ॥

१४।

पांडुरंगा लागो मन । कोण चिंतन करी ऐसें ॥ १ ॥

देह भाव विसरला । देव गेला बुडोनी ॥ २ ॥

जीव उपाधि भक्ति वंद्य । तेथें भेद जन्मला ॥ ३ ॥

चोखामेळा संत । हेही मात उपाधी ॥ ४ ॥

१५।

ऊंस डोंगा परी रस नव्हे डोंगा । काय भुललासी वरलिये रंगा ॥१॥

कमान डोंगी परी तीर नोहे डोंगा । काय भुललासी वरलिये रंगा ॥२॥

नदी डोंगी परी जळ नव्हे डोंगे । काय भुललासी वरलिये रंगे ॥३॥

चोखा डोंगा परी भाव नव्हे डोंगा । काय भुललासी वरलिये रंगा ॥४॥

।६।

विठोबा पाहुणा आला अमुच्या घरा । निंबलोण करा जीवे भावे ॥

षड्रस पक्वान्न विस्तारिले ताट । जेवू एकवट चोखा म्हणे ॥

पुढे ठेवोनिया पान । वाढी कुटुंबी ते अन्न ॥

तुम्हा योग्य नव्हे देवा । गोड करुनिया जेवा ॥

द्रौपदीच्या भाजीपाना । तृप्ती झाली नारायणा ॥

तैसी झाली येथे परी । म्हणे चोखीयाची म्हारी ॥

१७।

भाव समुद्रीं भरियेलें केणें । आणियलें नाणें द्वारकेचें ॥ १ ॥

बाराही मार्गीची वणिकरी । पंढर हे पुरी नामदेव ॥ २ ॥

चोखा ह्मणे लोटांगणी जाऊं । नामदेव पाहूं केशवाचा ॥ ३ ॥

१८।

धांव घाली विठू आतां चालूं नको मंद ।

बडवे मज मारीती ऐसा कांही तरी अपराध ॥ १ ॥

विठोबाचा हार तुझे कंठी कैसा आला ।

शिव्या देती ह्मणती महारा देव बाटविला ॥ २ ॥

अहोजी महाराज तुमचे द्वारींचा कुतरा ।

नकाजी मोकलूं चक्रपाणी दुणेदारा ॥ ३ ॥

जोडूनिया कर चोखा बिनवितो देवा ।

बोलिला उत्तरी परी राग नसावा ॥ ४ ॥

१९।

जोहार माय बाप जोहार । तुमच्या महाराचा मी महार ॥१॥

बहु भुकेला झालो । तुमच्या उष्ट्यासाठी आलो ॥२॥

बहु केली आस । तुमच्या दासाचा मी दास ॥३॥

चोखा म्हणे पाटी । आणिली तुमच्या उष्ट्यासाठी ॥४॥

१०।

हीन याती माझी देवा । कैसी घडे तुझी सेवा ॥१॥

मज दूर दूर हो म्हणती । तुज भेटू कवण्या रीती ॥२॥

माझा लागताची कर । संतोडा घेती करार ॥३॥

माझ्या गोविंदा गोपाळा । करुणा भाकी चोखामेळा ॥४॥

१११।

भेदाभेद कर्म न कळे त्याचे वर्म । वाऊगाचि श्रम वाहता जगी ॥१॥

नामापरता मंत्र नाही त्रिभुवनी । पाप ताप नयनी न पडेची ॥२॥

वेदाचा अनुभव शास्त्राचा अनुवाद । नामचि गोविंद एक पुरे ॥३॥

चोखा म्हणे मज काहीच न कळे । विठ्ठलाचे बळे नाम घेतो ॥४॥

१२।

त्रैलोक्य वैभव ओवाळोनि सांडावे । नाम सुखे घ्यावे विठोबाचे ॥१॥

आणिक साधने आहेत बहुता परी । नामाची ती सरी न पवती ॥२॥

म्हणोनि सुलभ विडुल एक नाम । गाता नाचता प्रेमे मुक्ती तया ॥३॥

चोखा म्हणे माझा अनुभव उघडा । भव भय पीडा येणे वारे ॥४॥

१३।

आम्हा न कळे ज्ञान न कळे पुराण । वेदांचे वचन न कळे आम्हा ॥१॥

आगमाची आठी निगमाचा भेद । शास्त्रांचा संवाद न कळे आम्हा ॥२॥

योग याग तप अष्टांग साधन । न कळेचि तप दान व्रत ॥३॥

चोखा म्हणे माझा भोळा भाव देवा । गाईन केशवा नाम तुझे ॥४॥

११४ ।

बहुमत ग्रंथ करिता पठण । सुख समाधान नव्हे तेणे ॥१॥

वेदशास्त्र पुराण करिता श्रवण । सुख समाधान नव्हे तेणे ॥२॥

अष्टांग साधन करिता जप यज्ञ । सुख समाधान नव्हे तेणे ॥३॥

उपवास पारणे आणि धूम्रपान । सुख समाधान नव्हे तेणे ॥४॥

चोखा म्हणे सुख समाधान वृत्ती । पाहता विडुलमूर्ति विटेवरी ॥५॥

१५।

योग याग व्रत तप आणि दान । करिता साधन नाना कष्ट ॥१॥

सुलभ सोपे रे नाम विठोबाचे । सकळ साधनांचे मूळ बीज ॥२॥

येणे भवव्यथा तुटेल जीवाची । प्रतिज्ञा संतांची हीच असे ॥३॥

म्हणोनि नामाचा करा गदारोळ । म्हणे चोखामेळा विठ्ठल वाचे ॥४॥

११६ ।

कासया करु तपाचे डोंगर । आणिक अपार व्रत दान ॥१॥

कासया जाऊ दूर दिगंतरी । राहीन पंढरी पशु याती ॥२॥

कासया उपवास निराहार पारणे । संत संगपणे जन्मोजन्मी ॥३॥

कासया विधि निषेधाची मात । सुखाचा सांगात तुमचा माझा ॥४॥

कासया भ्रमण देश तीर्थाटणी । सेवीन पायवणी संताघरी ॥५॥

कासया करावे पंचाग्नीसाधन । उच्छिष्ट भक्षीण संताघरी ॥६॥

चोखा म्हणे सुख येईल घरासी । जाईन संतांशी शरण देवा ॥७॥

१७।

बहुत कनवाळू बहू हा दयाळू । जाणे लळा पाळू भाविकांचा ॥१॥

जात वित्त गोत न पाहेचि काही । घालावी ही पायी मिठी उगी ॥२॥

न मागता आभारी आपेआप होतो । भाविकासी देतो भुक्तिमुक्ति ॥३॥

चोखा म्हणे ऐसा लाघवी श्रीहरी । भवभय वारी दरुशने ॥४॥

११८ ।

उदंड शहाणे होवोत तार्किक । परी न कळे अलौकिक महिमा कांही ॥१॥

उदंड वाचन जरी झाले साचे । परी महिमान ययाचे न कळे कांही ॥२॥

उदंड ब्रह्मज्ञान सांगताती गोष्टी । परी अनुभव कसवटी एक नाही ॥३॥

संतांचे उदंड घेताती सोंग । कामनेचा त्याग करिता न ये ॥४॥

उदंड वैराग्य दाखविती जन । परि वासना भोग त्याग त्यागीता न ये ॥५॥

कीर्तनी सांगती अनुभव गोष्टी । परि धन कांता दृष्टी त्याग नव्हे ॥६॥

चोखा म्हणे हे तो पोटाचे बांधले । म्हणोनि पांगिले घरोघरी ॥७॥

१११।

माकडाचे परी हालविती मान । दावी थोरपण जगामध्ये ॥१॥

स्वहिता मुकले स्वहिता मुकले । बळे झाकी डोळे नाक धरी ॥२॥

माळा आणि मुद्रा दाविताती सोंग । डोलविती अंग रंग नाही ॥३॥

पोटाचा पोसणा विटंबना करी । भीक दारोदारी मागतसे ॥४॥

चोखा म्हणे जगामध्ये भोंदू । तया कोण साधू म्हणे देवा ॥५॥

।२०।

कर्माते वाळिले धर्माते वाळिले । सर्व हारपले जेथीचे तेथे ॥१॥

विधीते वाळिले निषेधा गिळीले । सर्व हारपले जेथीचे तेथे ॥२॥

वेदाते वाळिले शास्त्राते वाळिले । सर्व हारपले जेथीचे तेथे ॥३॥

चोखा म्हणे माझा संदेह फिटला । देहीच भेटला देव आम्हा ॥४॥

१२१।

श्वान अथवा शूकर हो का मार्जार । परि वैष्णवाचे घर देई देवा ॥१॥

तेणे समाधान होय माझ्या जीवा । न भाकी कीव आणिकासी ॥२॥

उच्छिष्ट प्रसाद सेवीन धणीवरी । लोळेन परवरी कवतुके ॥३॥

चोखा म्हणे कोणी जाता पंढरीसी । दंडवत त्यासी घालीन सुखे ॥४॥

१२२।

न लगे भुक्ति मुक्ति वैकुंठिचा वास । सुखे पंढरीस राहीन देवा ॥१॥

आणिक साकडे पडोत नानापरी । परी मी पंढरी सोडोनि न वजे कोठे ॥२॥

खावयासी जरी न मिळे चि अन्न । उदक सवान धणीवरी ॥३॥

कोणी निंदो कोणी म्हणोत का वेडा । जेणे नव्हे पीडा भजनासी ॥४॥

चोखा म्हणे मज आहे हेच सुख । आणिके ठायी दुःख नाना परी ॥५॥

।२३।

आता कोठवरी । भीड तुमची धरु हरी ।

दार राखीत बैसलो । तुम्ही दिसे मोकलीलो ।

ही नित नव्हे बरी । तुमची साजे तुम्हा थोरी ।

चोखा म्हणे काय बोलो । आमुचे आम्ही वाया गेलो ।

१२४।

योग याग तप,व्रत आणि दान । करिता साधन नाना कष्ट ॥१॥

सुलभ सोपे रे नाम विठोबाचे । सकळ साधनांचे मूळ बीज ॥२॥

येणे भव व्यथा तुटेल जीवाची । प्रतिज्ञा संतांची हीच असे ॥३॥

म्हणोनि नामाचा करा गदारोळ । म्हणे चोखामेळा विठ्ठल वाचे ॥४॥

।२५।

जगामध्ये दिसे बरे की वाईट । ऐसाचि बोभाट करीन देवा ।।१।।

आता कोठवरी धरावी हे भीड । तुम्ही तो उघड जाणतसा ।।२।।

ब्रीदाचा तोडर बांधिलासे पायी । त्रिभुवनी ग्वाही तुमची आहे ।।३।।

चोखा म्हणे जेणे न ये उणेपण । तेचि ते कारण जाणा देवा ।।४।।

।२६।

शुद्ध चोखामेळा । करी नामाचा सोहळा ।।१।।

मी यातीहीन महार । पूर्वी निळाचा अवतार ।।२।।

कृष्ण निंदा घडली होती । म्हणोनी महार जन्मप्राप्ती ।।३।।

चोखा म्हणे विटाळ । आम्हा पूर्वीचे हे फळ ।।४।।

।२७।

नाही देह शुद्ध याती अमंगळ । अवघे वागळ गुण दोष ॥१॥

करु जाता विचार अवघा अनाचार । आणिक प्रकार काय बोलू ॥२॥

वाणी नाही शुद्ध धड न ये वचन । धिःकारिती जन सर्व मज ॥३॥

अंग संग कोणी जवळ न बैसे । चोखा म्हणे ऐसे जीवित माझे ॥४॥

१२८।

कळेल तैसे तुजचि बोलेन । भीड मी न धरीन तुझी काही ॥१॥

काय करु देवा दाटलो जाचणी । न या चक्रपाणी सोडवण्या ॥२॥

कोठवरी धावा फोकारु केशवा । माझा तव हेवा खुंटलासे ॥३॥

चोखा म्हणे आता पुरे चाळवण । आमुचे कारण जाणो आम्ही ॥४॥

।२९।

असे करणे होते तुला । तरी का जन्म दिला मला ॥१॥

जन्म देवोनी सांडिले । का हो मन निष्ठूर केले ॥२॥

कोठे गेला माझे वेळी । केले कोणाचे सांभाळी ॥३॥

चोखा म्हणे देवा । नका मोकलू केशवा ॥४॥

।३०।

माझा मी विचार केला असे मना । चालवण नारायणा पुरे तुमचे ॥१॥

तुम्हावरी भार घालीतसे ओझे । हेची मी माझे जाणतसे ॥२॥

वाउगे बोलावे दिसे फलकट । नाही बळकट वर्म अंगी ॥३॥

चोखा म्हणे सुखे बैसेन धरणा । तुमच्या थोरपणा येईल लाज ॥४॥

।३१।

धाव घाली विठू आता चालू नको मंद ।

बडवे मज मारिती ऐसा काही तरी अपराध ॥१॥

विठेबाचा हार तुझे कंठी कैसा आला ।

शिव्या देती महारा म्हणती देव बाटविला ॥२॥

अहो जी महाराज तुमचे द्वारीचा कुतरा ।

नका जी मोकलू चक्रपाणी जिमेदारा ॥३॥

जोडोनिया कर चोखा विनवितो देवा ।

बोलिलो उत्तरे परि राग नसावा ॥४॥

।३२।

जन्मोजन्मीचे तुम्ही सांगाती । काहो मज घातिले भ्रान्ती ॥

नाही कोठे सुख विश्रान्ती । पंढरी वाचोनि सर्वथा ॥१॥

विठोबा का न कळे तुम्हा । सर्व जगाचा तू आत्मा ॥

पुराण पुरुष परमात्मा । आम्हा दीना उपेक्षिती ॥२॥

पहा न्याय नाही तुमचे घरी । एका दुःख एक राज्य करी ॥

ऐसी नीत नव्हे बरी । साजे थोरी थोरपणे ॥३॥

चोखा म्हणे नवलाव । आम्हा न कळे ठाव भाव ॥

तुमचा कैसा घाव डाव । काहीच तो विठोबा ॥४॥

।३३।

काहो केशिराजा दुजे पै धरिता । हे तो आश्चर्यता वाटे मज ॥१॥

एकासी आसन एकासी वसन । एक तेचि नग्न फिरताती ॥२॥

एकासी कदान्न एकासी मिष्टान्न । एका न मिळे कोरान्न मागताची ॥३॥

एकासी वैभव राज्याची पदवी । एक गावोगावी भीक मागे ॥४॥

हाचि न्याय तुमचे दिसतोकी घरी । चोखा म्हणे हरी कर्म माझे ॥५॥

।३४।

एकांति बैसोनि करी गुजगोष्टी । धरोनि हनुवटी बुझावित ॥१॥

नको बा मानू संसाराचा शीण । तुज एक खूण सांगतो मी ॥२॥

होणार ते होय जाणार ते जाय । सुख दुःख पाहे कर्माधीन ॥३॥

देव म्हणे चोख्या मानू नको शीण । तुज माझी आण भक्तराया ॥४॥

।३५।

मुळीचा सोवळा कोठे तो ओवळा । पाहता पाहणे डोळा जयापरी ॥

सोवळ्याचे ठायी सोवळा आहे । वोवळ्याच्या ठायी वोवळा का न राहे? ॥

चोखा म्हणे देव दोहीच्या वेगळा । तोचि म्या देखिला दृष्टीभरी ॥

।३६।

षड्रस पक्वाने विस्तारिले ताट । जेवू एकवट चोखा म्हणे ॥

।३७।

पंचही भूतांचा एकचि विटाळ । अवघाचि मेळ जगीनांदे ॥१॥

तेथे तो सोवळा वोवळा तो कोण । विटाळाचे कारण देह मूळ ॥२॥

आदिअंती अवघा विटाळ संचला । सोवळा तो झाला कोण न कळे ॥३॥

चोखा म्हणे मज नवल वाटले । विटाळ परते आहे कोण ॥४॥

।३८।

वेदाशी विटाळ शास्त्राशी विटाळ । पुराणे अमंगळ विटाळाची ।।१।।

जीवाशी विटाळ शिवाशी विटाळ । काया अमंगळ विटाळाची ।।२।।

ब्रह्मीया विटाळ विष्णूशी विटाळ । शंकरा विटाळ अमंगळ ।।३।।

जन्मता विटाळ मरता विटाळ । चोखा म्हणे विटाळ आदि अंती ।।४।।

।३९।

काळाचा विटाळ जीवाशिवा अंगी । बांधलासे जगी दृढ गाठी ।।१।।

विटाळी विटाळ चवदाही भुवने । स्थावर जंगम व्यापुनी विटाळची ।।२।।

सुखाशी विटाळ दुःखाशी विटाळ । विटाळी विटाळ वाढलासे ।।३।।

आमची संग्राह्य व उपयुक्त प्रकाशने व ई-बुकस

विटाळाचे अंगी विटाळाचे फळ । चोखा तो निमळ नाम गाय । ४॥

सप्तर्षी असोसिएट्स अँड पब्लिकेशन्स
गट नं. ८४/२, घुले नगर,
दामाजी कॉलेज पाठीमागे,
मंगळवेढा जि. सोलापूर - ४१३ ३०५
email: saptarsheeparakashan@gmail.com
saptarsheeparakashan@rediffmail.com

ई-बुकसाठी लींक www.bookganga.com/saptarsheeparakashan